

»§ 29. Amtsrådets og kommunalbestyrelsens afgørelse efter loven eller i henhold til regler udstedt efter loven kan påklages til levnedsmiddelstyrelsen.«

Til § 30

19) *Stk. 1* affattes således:

»Levnedsmiddelstyrelsens afgørelse efter § 29 i sager, hvor afgørelsen er truffet af amtsrådet, kan påklages til det miljøankenævn, der er nedsat i henhold til lov om miljøbeskyttelse.«

Til § 32

20) *Stk. 1, nr. 1*, affattes således:

»1) overtræder § 8 eller § 9.«

21) *I stk. 4* udgår ordene »§ 11, stk. 3«.

Til § 35

22) Efter stk. 2 indsættes som nyt stykke:

»*Stk. 3*. Der skal inden den 1. januar 1987 søges om klassifikation af laboratorier og laboratorieområder omfattet af § 9, stk. 1, hvis disse er lovlig påbegyndt efter de hidtil gældende regler før den 1. juni 1986. Forskningsaktiviteter omfattet af § 9, stk. 1, kan dog, medmindre andet bestemmes, fortsætte på de hidtil gældende vilkår, indtil der er truffet afgørelse om klassifikation.«

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5.

Bemærkninger

Til nr. 1, 3, 4, 6, 8 og 14

Ændringsforslagene er konsekvenser af ændringsforslag nr. 2.

Til nr. 2

Folketinget vedtog i maj måned 1984 en beslutning om gennemførelsen af en ernæringspolitik. Miljøministeriet har administreret levnedsmiddeloven med tilhørende bestemmelser i overensstemmelse med denne folketingsbeslutning. Da der nu foreligger et lovforslag, der bl.a. vedrører levnedsmidler, findes det imidlertid hensigtsmæssigt udtrykkeligt i bestemmelsens stk. 1 at nævne ernæringshensynet som et af de formål, der skal varetages ved lovens administration.

Bestemmelsen i stk. 2 og stk. 3 har til formål at afgrænse lovens område.

Den anvendte definition af gensplejsning svarer til EFs definition, som lyder:

»Ved arbejde med rekombinant DNA forstås dannelsen af nye kombinationer af genetisk materiale ved indføring af nukleinsyremolekyler, der på en eller anden måde er fremstillet uden for cellen i et virus, i bakterieplasmider eller i et andet vektorsystem, således at de kan inkorporeres i en værtsorganisme, hvor de ikke naturligt forekommer, men hvor de fortsat kan formere sig.«

Denne definition af gensplejsning er fremsat inden for EF (anvendt i Rådshenstilling af 30. juni 1982 (82/472/EØF)) i forbindelse med registrering af arbejde med rekombinant DNA. Denne definition har siden ligget til grund for indenrigsministeriets gensplejsningsudvalgs lovudkast til en kommende lov om gensplejsning (betænkning nr. 1043: Genteknologi og sikkerhed, afgivet af indenrigsministeriets gensplejsningsudvalg).

Med stk. 4 præciseres, at loven principielt også omfatter de former for gensplejsning, hvor arvematerialer isoleres fra en organisme og senere atter indføres i samme organisme, den såkaldte selvkloning. At dette forhold ikke er omfattet af EFs definition, er sandsynligvis et udtryk for, at definitionen er skabt til afgrænsning af problemer, der kan opstå i forbindelse med laboratoriemæssigt arbejde med gensplejsning. Selvkloning er imidlertid et vigtigt område ved afgrænsningen af problemer, der kan opstå i forbindelse med den industrielle og miljømæssige anvendelse af gensplejsede organismer. Også de tilfælde, hvor gensplejsningsteknikken anvendes til målrettet at fjerne en del af en organismes arvemasse, deletion, skal henregnes til lovens område.

Elementerne i gensplejsningsprocessen kan f.eks. være »bæresystemer« (vektorer) for arvemassen (plasmider, transposoner, kloroplaster m.v.), men også gensplejsningsteknikker, hvor »bæresystemet« ikke er et biologisk vektorsystem, og hvor rekombineringen af DNA-molekylerne finder sted inde i cellen (in vivo), tænkes omfattet af definitionen.

Stk. 5 præciserer, at også cellehybridisering er omfattet af loven. Cellehybridiseringsteknikker er teknikker, der muliggør, at arvematerialer fra forskellige arter bringes til at danne nye kombinationer. Teknikken er